

Проповед на Велики Четвъртък

Братя и сестри,

На Велики Четвъртък Църквата възпоменава прощалната вечеря на Господ Иисус Христос с Неговите ученици. Това събитие е известно като Тайната вечеря и е отразено и в четирите евангелия. Наближават последните часове от земния живот на Спасителя. Богочовекът Христос, имайки пред очи най-висшата мисия – победата над смъртта, греха и дявола, иска да утвърди апостолите в наставлението на смирението – това най-силно оръжие срещу козните на дявола. Затова, макар Господ и Учител, Той измива нозете на учениците Си по време на Тайната вечеря. Така Той ги учи на истинско смирение - смирението, което върши доброто, без да очаква отплата.

В числото на 12-те апостоли, близо до Христос е седнал и Юда от града Кариот, който е замислил да предаде Безгрешния в ръцете на богоубийците. Затова в скръб Спасителят възкликва: **„Един от вас ще Ме предаде“**.

Ще Го предаде онзи, който е от благоверно юдейско потекло, онзи, комуто е гласувано доверието да държи ковчежето с парите, онзи, комуто, по предание, Христос първи умива нозете. Ще Го предаде след вечерята Юда, и ще Го предаде с целувка. Затова и до днес казваме „целувката на Юда“, което е синоним на най-ужасното предателство.

В момента, след като Юда излиза в нощта, за да се договори с юдейските старейци за тридесетте сребърника, Господ установява Тайнството Свето Причастие. Преломява хляба, претворява виното и казва безсмъртните слова, които чуваме на всяка Света Литургия: **„Вземете яжте, това е Моето тяло“**. И като благодари на Отца, над чашата изрича: **„Пийте от нея всички, това е Моята кръв на Новия Завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на грехове“**.

Да, за всички Христос пролива драгоценната Си кръв, но не всички ще искат да усвоят изкупителните Му заслуги.

И ние пристъпваме към Светия Потир, знаейки със сърцата си, че Светият Дух е претворил хляба и виното в Тяло и Кръв Христови. И ние пристъпваме, за да се удостоим с живот вечен, като помним Христовите слова: **„Който яде Моята плът и пие Моята Кръв, ще има живот вечен и аз ще го възкреса в последния ден“**. Ето това е Светото Причастие – лек за безсмъртие, спасително и чудодейно единение на Бога с нашата природа, тайнствено преобразяване на всички нас, грехопадналите потомци на Адам.

Но като пристъпваме към Светите Тайни, да не се окажем в числото на предателите Господни? Да не би и ние да предадем Христа, подобно на Юда?

Нима нашите грехове не са предателство спрямо Христа? Нима нашите грехове не са пригвоздяване в раните на Спасителя на кръста?

Не сме ли недостойни за тая велика милост – да бъдем причастници на Божественото естество?

Да, недостойни сме и грешни, и немощни. И само покаянието прави възможно причастяването от Светата Чаша да бъде за спасение. Защото всички, които сме членове на апостолската Църква, сме канени на Господнята вечеря. А покаянието ще избели като сняг опетнената ни от грехове празнична, тоест – кръщелна одежда.

Нека дерзаем с пълна радост – Изкупителят, преклонил колене в Гетсиманската градина, се моли до кървава пот. Изкупителят ни ще изпие до дъно чашата на страданието, за да помири грехопадналото човечество с Бога.

Христос се жертва за нас! Жертва се, за да победи смъртта и да отвори отново райските двери при Своего Възкресение.

Нека влезем в радостта на нашия Господ! Нека бъдем сред поканените на вечерята, нека бъдем с избелена до сняг одежда на истинско и нелицемерно покаяние. Амин!

2022 г.